בטאון הרבנות והמועצה הדתית באר-שבע וממלכת התורה בעיר האבות שע"י רשת מוסדות "קול יהודה"

> פרשת השבוע פרשת השבוע

מנהל מערכת הרב אברהם טריקי

9

גליון מס'

893

—•c€∞33••—

דבר רב העיר שליט"א

עם ישראל

וַיֹּאמֶר לֹא יַעֲקֹב יֵאָמֵר עוֹד שִׁמְדְּ כִּי אָם יִשְׂרָאֵל (בראשית לב, כט) פִּי שָׂרִיתָ עם אֱלֹהִים וְעִם אֲנָשִׁים וַתּוּכַל

בנוהג שבעולם, המנצח או המפסיד נמדד לפי מצבו הפיזי בתום הקרב, והיינו ככל שהוא חבול ומוכה יותר הרי שהפסיד את המערכה. ברם בהתגוששות שבין יעקב מול שרו של עשיו כפי שהוא מתואר בכתובים, המנצח לא נקבע על פי הכלל הזה. שכן מי שיצא חבול ומוכה עד כדי נכות ברגלו הוא דוקא יעקב כפי שהעיד עליו הכתוב 'ויגע בכף ירכו ותקע כף ירך יעקב בהאבקו עמו', ולעומתו שרו של עשיו יצא לכאורה ללא פגע. ואם כן יש לתמוה לכאורה, במה אפוא ניצח יעקב את המאבק עד שהוכרז כמנצח – 'כי שרית עם אלוהים ועם אנשים ותוכל", ולא עוד אלא שבעבור הניצחון המזהיר הזה הוטבע שמו לדורות עולם בשם ישראל – 'לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל'. ברם לכשנתבונן נראה, שאכן יש כאן ניצחון אמיתי. שהרי ודאי שאין התורה עוסקת כאן בקרב פיזי של אגרופים, ובכלל מה טעם יש בזה לשלוח מלאך העשוי מאש להתגושש עם אברך בשר ודם כאשר התוצאה ברורה מראש. אלא ודאי שהמאבק האמור כאן הינו מאבק של תרבויות תרבות עשיו מול תרבות יעקב, ובמאבק זה נלחמו כל הלילה עד עלות השחר. אך משראה שרו של עשיו כי במאבק הזה אינו יכול לו, אזי החל בחבלות הפיזיות לפי הכלל הידוע 'מה שלא עשה הפה יעשו הידיים'... ועל כן אדרבה ככל שהחבלות היו קשות יותר, זהו האות והסימן המובהק כי יעקב אכן ניצח את המאבק האמיתי. וזה מדוקדק היטב בכתובים: `ויאבק איש עמו עד עלות השחר', היינו מלחמת תרבויות. 'וירא כי לא יכול לו – ויגע בכף ירכו', כלומר שהמכות בכף ירכו היו תוצאה ישירה של תבוסה וחסרון אונים. ולכן מעתה שוב לא יאמר עוד שמך יעקב כי אם ישראל, כי שרית עם אלוהים ועם אנשים ותוכל!

והאמת תורה דרכה, שמאבק זה של תרבויות, הוא ממש בבחינת מעשה אבות סימן לבנים. שכן הרואה יראה בכל ההיסטוריה היהודית מיום היותנו לעם סגולה מכל העמים, שרוב ככל מלחמות ישראל (מלבד מלחמות הארץ) ראשיתם במלחמת דת, אשר בעקבותיה באה מלחמת הדמים בשדה הקרב. כך היה בימי החשמונאים, כשעמדה עליהם מלכות יון הרשעה להשכיחם מתורתם, ולהעבירם מחוקי השבת המילה והחודש, וגם ביקשו לקעקע את אמונתם וגזרו 'כתבו לכם על קרן השור אין לכם חלק באלוקי ישראל (עיין באנרת תימן להרמב"ם). ורק עמידתם האיתנה של מתתיהו בן יוחנן ובניו לשמירת קודשי ישראל, היא זו שהביאה בעקבותיה את המלחמה. וכן היה בימי מרדכי ואסתר, כאשר המן הרשע הוכיח תחילה למלך אחשורוש (מנילת אסתר ג, ח): 'ישנו עם אחד מפוזר ומפורד בין העמים בכל מדינות מלכותך ודתיהם שונות מכל עם ואת דתי המלך אינם עושים ולמלך אין שוה להניחם', או אז ביקש להשמיד ולהרוג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד. וכך היה בימי האינקוויזיציה, אשר רק אלו שעמדו מולם כצוק איתן וסרבו להשתמה, אחד. וכך היה בימי העינויים הנוראים. וכן על זה הדרך... לאורך כל הדורות.

ואכן לכשנתבונן בסוגיא ערוכה בברכות (סג, ב) נראה, שהגורם העיקרי להיותנו 'לעם' הוא בחביבות לימוד התורה – פשוטו כמשמעו. וכה הם דברי הגמ' שם: 'פתח רבי יהודה בכבוד תורה ודרש, הסכת ושמע ישראל היום הזה נהייתה לעם (דברים כז, ס). וכי אותו היום נתנה תורה לישראל, והלא אותו יום סוף ארבעים שנה היה, אלא ללמדך שחביבה תורה על לומדיה בכל יום ויום – כיום שנתנה מהר סיני', עכ"ל. הרי לפנינו מפורש, שלא זכינו להיות לעם אלא בעבור חביבות לימוד התורה.

ואם יש את נפשך לדעת, מהו גדר 'חביבות התורה' האמור כאן, שא נא עיניך לדברי ספר החינוך (מצוה שו) על אודות מצות ספירת העומר, וזה לשונו: 'נצטוינו למנות ממחרת יום טוב של פסח עד יום נתינת התורה, להראות בנפשנו החפץ הגדול אל היום הנכבד בלבנו כעבד ישאף צל וימנה תמיד מתי יבא העת הנכסף אליו שיצא לחירות, כי המניין מראה באדם כי כל ישעו וכל חפצו להגיע אל הזמן ההוא', עכ"ל. הנה כי כן עיניך הרואות, שחביבות התורה הנדרשת מאתנו 'בכל יום ויום', היא ממש באותו שיעור של השתוקקות שגילו אבותינו

המשר דבר רב העיר במדור "אורות הכשרות"

דבר העורך

הסגולה של הרב יורם

כתב הצדיק הרב יורם אברג'ל זיע"א מצאו פתק קטן בכתב ידו של בעל התניא זיע"א מי שנמצא בצרה ונצרך לישועה יקרא מספר שורות בספרי ספר התניא, ויאמר מעומק ליבו ג' פעמים "רבי הושיעני" ויראה ישועה בנס ופלא. ומוסיף הרב יורם בדקתי סגולה זו אלפי פעמים ונושעתי בדרכים מופלאות, הצדיק לעולם לא נשאר חייב מה שהבטיח הוא מקיים, הנצרך לפרנסה או לטיפול רפואי או לכל ישועה יקרא כמה שורות בספר התניא ויאמר "רבי הושיעני" ויזכה לרפואה ולשפע של פלאות, העומד למשפט יקח איתו את ספר התניא, סגולה מסכנת דרכים שיהיה ספר התניא ברכב, האדמו"ר הזקן הוא היהלום שבכתר של הקב"ה דעו לכם יש לו כוח עצום למעלה בשמים כפי שלא ניתן לשער.

בכיכת לכת לאוס ואכויק הרב לוליאל אדרי רב המרכז הרפואי "סורוקה" 'ק"ק שבטי ישראל' שכונה יא' באר שבע

לוח זמנים שבועי

שבת קודש כו' כסלו שכת חטכה (12.12.20)	יום ו' כח' כסלו ניא חטכה (11.12.20)	יום ח' כד' כסלו (10.12.20)	יום ד' כג' כסלו (9.12.20)	יום ג' כב' בסלו בסלו (8.12.20)	יום ב' כא' כסלו (7.12.20)	יום א" כסלו (6.12.20)	לוח הזמנים מרויק לבאר-שבע
5:25	5:25	5:24	5:23	5:22	5:22	5:21	עלות השחר
5:31	5:31	5:30	5:29	5:29	5:28	5:27	זכן טלית ותפילין
6:34	6:33	6:33	6:32	6:31	6:30	6:30	וריחה - הבץ החמה
8:30	8:29	8:29	8:28	8:27	8:27	8:26	סו"ז ק"ש לדעת מנ"א
9:01	9:00	8:59	8:59	8:58	8:58	8:57	סו"ז ק"ש להתמא והצר"א
9:52	9:51	9:51	9:50	9:50	9:49	9:48	סוץ ביכות ק"ש
11:35	11:34	11:34	11:33	11:33	11:32	11:32	חשת יום ולילה
12:05	12:05	12:04	12:04	12:04	12:03	12:03	מניוה גדולה
15:50	15:50	15:50	15:49	15:49	15:49	15:49	פלג תמנותה
16:42	16:41	16:41	16:41	16:41	16:41	16:40	שקיעה
16:54	16:54	16:54	16:53	16:53	16:53	16:53	שפת הכוכבים

זמני הדלקת הנרות

פרשת השבוע: וישלח הפטרה לספרדים: חזון עובדיה הפטרה לאשכנזים: ועמי תלואים כניסת השבת: 16:20

לניסת השבת: 16:20 יציאת השבת: 17:11 רבנו תם: 17:43

אורות הפרשה

תיקון העולם בביאת הגאולה

צריך להבין את חילופי הדברים בין יעקב לעשו, למה עשו מסרב בתחילה לקחת את המנחה מידיו של יעקב 'אחי יהי לך אשר לך', ורק לאחר שיעקב מפציר בו הוא לוקח 'ויפצר בו ויקח', ועוד צריך להבין מה קרה לעשו שנהפך מאוייב לאוהב ולא רק שנתפייס עם יעקב אלא גם מציע את עצמו להתלוות אליו 'נסעה ונלכה ואלכה לנגדך', ולמה יעקב סירב ואומר לו 'ואני אתנהלה לאיטי, עד אשר אבוא אל אדוני שעירה', וכך היה שעשו חוזר בו והולך 'לדרכו שעירה'.

אומות העולם יפרנסו את ישראל

מבאר ה'בן לאשרי' יעקב אבינו ע"ה פניו היו לשלום עם עשו, כי
שרצה להביא את הגאולה השלימה תיכף ומיד בימיו, שיתקיים
הייעוד 'והיו מלכים אומנייך ושרותיהם מיניקותייך אפיים ארץ
ישתחוו לך ועפר רגלייך ילחכו', שאומות העולם יפרנסו את ישראל
כדי שיהיו פנויים לעסוק בתורה ובחכמתה, אך עשו לא היה מוכן
לגאולה, 'ויאמר עשו יש לי רב אחי יהי לך אשר לך', "יש לי רב"
ראשי תיבות גימטריה "ר"ם", היינו רם לבבו בגאווה וגסות הרוח,
"א'חי י'הי ל"ך א'שר ל'ך" ראשי תיבות גימטריה "חסד", כלומר
אייני יכול לקבל ממך את החסדים וללכת לקראת הגאולה, כי אני
שרוי תמיד בהיפוך החסדים בכעס רציחה, ואיני מוכן לוותר על
ברכתו של אבי 'ועל חרבך תחיה'.

עשו לא היה מוכן לגאולה

ועל זה השיבו יעקב 'קח נא את ברכתי', דע לך שיש לי את היכולת לעוזרך ולהביאך לתיקון העולם שתצא מהמידות הרעות אבל בתנאי שתתבטל אלי, ואפילו שאינך רוצה לוותר 'ועל חרבך תחיה', 'כי חנני אלקים' כלומר גם לי יש אופן של "אלוקים" מידת "הגבורה דקדושה", וזאת מפני 'וכי יש לי כל" שיש לי את מידת "היסוד" הנקראת "כל" שי היא "אחיד בשמייא שכתב בזוהר מידת "היסוד" נקראת "כל" כי היא "אחיד בשמייא וארעא" בה כלולים הכל "החסד והגבורה" וזה מידת "הרחמים", ואכן לאחר כמה הפצרות נאות עשו ליעקב ללכת עימו לגאולה שנאמר "ויפצר בו ויקח", ולכן פנה עשו ליעקב ואמר 'נסעה ונלכה' לגאולה, אך יעקב סירב כי למעשה עשו לא התבטל לגמרי באמת להתחבר לקדושה, אלא ביטול חלקי וזמני שחולף ובזה באמת להתחבר לקדושה, אלא ביטול חלקי וזמני שחולף ובזה יש סכנה שמא יתהפך לרע ויחזור לכעס ורציחה ולדרכיו הרעים.

אתכפייא ואתהפכא בעבודת ה'

כמו שכתב בספר התניא יש שני סוגי עבודת ה' אחד נקרא "אתכפייא" כלומר שהרע שבנפשו כפוף ובטל לטוב אבל לא נתהפך לגמרי לטוב, וזוהי בחינת 'צדיק ורע לו' כלומר "צדיק" אבל ש"רע לו" שהרע בתוכו קיים ומסוגל להשתלט עליו בכל רגע ולהפוך אותו בחזרה לרע ואין לבטוח על זה, שהאדם עמוק בתוכו אינו מעוניין בדרך הטובה ובליבו רוטן למה הכריחו אותי לרצות את הקדושה, הייתי מעדיף להישאר במצבי הקודם בתוך הרע. והסוג השני נקרא "אתהפכא" כלומר שמתעלה לשלב גבוה יותר שאין ליצר הרע שליטה עליו, ומתהפך לגמרי לטוב, כמו שכתב רש"י ליצר הרע שליטה עליו, ומתהפך לגמרי לטוב, כמו שכתב רש"י יאהבת את ה' אלוקיך בכל לבבך' (דברים ו, ה), 'בכל לבבך' בשני יצריך שלא יהא לבך חלוק על המקום, שאין לו כשתי לבבות שחצוי בין היצר הטוב ליצר הרע, אלא ממש מאוחד להתענג על ה' באופן נפלא כמעין עולם הבא.

ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו

וכן כתב בספר שער התפילה שאילו היה עשו מתאחד עם יעקב,
ועשו מעצמו היה משתוקק להדבק בקדושתו של יעקב, הייתה
באה אז הגאולה, אך הבחין יעקב שהוא צריך להפציר בו ו פחד
לילך עימו שבוודאי יחזור לרע, וכדאיתא במסכת עבודה זרה
שהגויים אינם מעוניינים במצוות באמת, שלעתיד לבוא הקב"ה
נותן לגויים הזדמנות אחרונה לקיים מצווה קלה מצוות סוכה,
וכל אחד נוטל ועושה סוכה בראש גגו והקב"ה מקדיר עליהם את
החמה ויוצא כל אחד ומבעט בסוכתו. על כן אמר יעקב לעשו
'יעבור נא אדוני לפני עבדו, עד אשר אבוא אל אדוני שעירה',
כמו שכתב במדרש בביאת המשיח כדכתיב 'ועלו מושיעים בהר
ציון לשפוט את הר עשו'.

אורות הכשרות

בהמתנתם הנכספת לקבלת תורה מסיני – 'כעבד ישאף צל'. וזה היהלום שבכתר
 בו הוכתרנו להיות עם סגולה מכל העמים – 'היום הזה נהייתה לעם'.

אלדולה מזו, יש לנו להוכיח מדברי רש"י על הפסוק (דברים כס, ג): 'ולא נתן ה' לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמוע עד היום הזה', וזה לשונו: 'עד היום הזה, שמעתי שאותו היום שנתן משה ספר התורה לבני לוי כמו שכתוב בפרשת וילך שמעתי שאותו היום שנתן משה ספר התורה לבני לוי כמו שכתוב בפרשת וילך התנה אל הכהנים בני לוי, באו כל ישראל לפני משה ואמרו לו, משה אף אנו עמדנו בסיני וקבלנו את התורה וניתנה לנו, ומה אתה משליט את בני שבטך עליה ויאמרו לנו יום מחר לא לכם ניתנה, לנו ניתנה. ושמח משה על הדבר, ועל זאת אמר להם היום הזה נהייתה לעם – היום הזה הבנתי שאתם דבקים וחפצים במקום', עכ"ל. הרי שוב לפנינו מפורש, שרק אחרי ביטוי החביבות לתורה שגילו ישראל בטענתם לפני שהה, 'הבין' משה שעתה הם ראויים לתואר הנכסף 'היום הזה נהייתה לעם'.

ודע שגם עיקר מעלת 'ארץ ישראל', היא בקיום המצוות התלויות בה. דהנה כבר הפליגו רבותינו עד למאוד במצות ישוב ארץ ישראל, וכה הם דברי הגמ' בכתובות (קיא, א) על הפסוק ורוח להולכים בה (ישעיה מב, ה): 'אמר רבי ירמיה בר אבא אמר רבי יוחנן, כל המהלך ארבע אמות בארץ ישראל, מובטח לו שהוא בן העולם הבא... ואפילו שפחה כנענית שבארץ ישראל מובטח לה שהיא בת העולם הבא, כתיב הכא (ישעיה מב, ה) נותן נשמה לעם עליה וכתיב התם (בראשית כב, ה) שבו לכם פה עם החמור – עם הדומה לחמור'. ועוד אמרו שם: 'אמר רבי אלעזר כל הדר בארץ ישראל, שרוי בלא עון, שנאמר (ישעיה לג, כד) ובל יאמר אכן חליתי העם היושב בה נשוא עון'. והיא מקור החכמה בעולם, כמבואר בקידושין (מט, ב): 'עשרה קבים חכמה ירדו לעולם, תשעה נטלה ארץ ישראל'. בקידושין (מט, ב): 'עשרה קבים חכמה ירדו לעולם, תשעה נטלה ארץ ישראל'. אבר העד העיד בנו רבי זירא בגמ' בבא בתרא (קנח, ב): שמשעליתי לארץ ישראל נתתי אל לבי לצאת משיטתי הראשונה ולעמוד על אמיתות הדברים, עד שקם ודרש: 'שמע מינה אוירא דארץ ישראל מחכים'. ועוד כהנה מאמרים נשגבים, הפזורים בתלמוד בבלי וירושלמי.

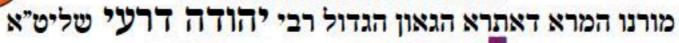
אלא שעל פי זה, לא תעזוב נפשי לשאול על דברי הש"ס בסוטה (יד, א). וכה הם דברי הגמ' שם אודות כמיהתו הנכספת של משה רבינו ע"ה ליכנס לארץ ישראל, ישראל: 'דרש רבי שמלאי, מפני מה נתאוה משה רבינו ליכנס לארץ ישראל, וכי לאכול מפריה היה צריך או לשבוע מטובה היה צריך. אלא כך אמר משה רבינו, הרבה מצות נצטוו ישראל שאינן מתקיימות אלא בארץ ישראל, אכנס אני לארץ כדי שיתקיימו כולן על ידי'..., עיין שם. ויש לתמוה על תמיהתו של רבי שמלאי, שהרי לפי המבואר לעיל, הרבה מעלות טובות ונשגבות נאמרו על הזוכה לישב בארץ ישראל. ואם כן מדוע תמה, 'וכי לאכול מפריה או לשבוע מטובה הוא צריך'. וביותר יפלא על תירוצו, שלא הזכיר כלום מכל המעלות הרבות אשר רק מקצתם הובאו לעיל בפניך, זולת קיום מצוות התלויות בארץ שחסרו למשה רבינו ע"ה. ברם על כרחך יש לנו ללמוד מכאן, שכל המעלות שמזכרו בש"ס אודות הישיבה בארץ ישראל – תלויים ועומדים בקיום מצוותיה, ושמורים המה למי שבא ליטהר בקדושתה ולהחכים באווירה. ולזה השתוקק משה 'אכנס אני כדי שיתקיימו כולן על ידי', והן הם עומק דברי רבי שמלאי.

אַ רבינו הגדול מרן 'מאור ישראל' זצוק"ל, הטיב לשמוע את זעקת העם שלא זכו 🖗 אל להימנות על בני שבט לוי: 'אף אנו עמדנו בסיני וקבלנו את התורה'! וכמנהיג 👭 *אמיתי כדוגמת משה רבינו ע"ה 'שמח על הדבר הזה', והקדיש להם זמן ניכר * מזמנו כדי להרוות את צמאונם בדברי תורה והלכה, אגדה וחיזוק בעבודת ה'. שיעוריו הקבועים לאורך כל השנים: בירושלים, בני ברק, תל אביב, בת-ים וחולון ועוד, היו בראש מעייניו, והקפיד לקיימם במועדם תמידין כסדרן. ומעשה מופלא שמעתי מבנו הראשון לציון הגר"י יוסף שליט"א: לפני כארבעים וחמש שנה בהיותו בחור הלומד בישיבת הנגב, הגיע רבינו לבקרו ומסר שיעור כללי בישיבה. לאחר השיעור, הציע ראש הישיבה הגאון רבי יששכר מאיר זצ"ל לרבינו לבקר במעונו של הצדיק הקדוש רבי ישראל אבוחצירא זצ"ל המכונה 🚓 'בבא סאלי'. שמח מאוד הבבא סאלי לקראת בואם וקיבלם במאור פנים ובכבוד 🔧 גדול. לאחר שהשתעשעו בדברי תורה במשך שעה ארוכה, ביקש הרב מהרבנית ע"ה לערוך סעודה כיד המלך לכבודו של האורח הדגול. אך מרן דחה בנימוס את ההזמנה, באומרו כי יש לו שיעור קבוע בבית הכנסת רבי מאיר בעל הנס בעיר בת-ים, ועליו להזדרו כדי להגיע בומן. המשיך הבבא סאלי להפציר בו, והבטיחו 'אם נשב יחדיו לסעודה נקרב את הגאולה'. התרגש רבינו מהבטחה זו, אך דחה שוב בנימוס את ההזמנה, תוך כדי ציטוט מדברי הגמ' שאין מבטלין תלמוד תורה דרבים אפילו בשביל בנין בית המקדש! קיבל הבבא סאלי את דבריו בהבנה, ונפרד ממנו לשלום... ובדרך נסיעתם, תמה הגר"י יוסף שליט"א 🤧 בפני רבינו, 'אבא מדוע סירבת להזמנה הרי יכולתם לקרב את הגאולה'. השיב 🤧 לו רבינו, 'המשימה המוטלת עלי היא ללמד תורה'! והלב משתומם, שהרי מי אל שנכח בתפילותיו של רבינו בימי בין המצרים, ובפרט בקינות תשעה באב, ראה 🛠 🧚 כמה דמעות כמים זלגו מעיניו על צער גלות השכינה וחורבן בית המקדש, במשך שעות ארוכות. אך עם כל זה, מסתבר שאהבתו הראשונה של רבינו 🏂 מיתה 'תלמוד תורה דרבים'!

הרב יהודה דרעי הרב הראשי וראבייד באר-שבע

אורות ההלכה

תשובות הלכתיות משולחנו של

הדלקה בערב שבת ובמוצאי שבת ופרטי דינים שונים

ההדלקה בערב שבת ובמוצאי שבת

ש - ערב שבת של חנוכה, האם יש להקדים נר חנוכה קודם הדלקת נרות של שבת, או להיפך?

 ת - בערב שבת יש להקדים הדלקת נרות חנוכה, ומיד אחר כך תדליק האישה נרות שבת. וכן ראוי לנהוג על פי הסוד. ואין האישה צריכה להמתין עש שישלים הבעל את הדלקת כל הנרות, אלא מיד אחר הדלקת הנר הראשון, יכולה להדליק נרות שבת.

ש - האם צריך להקפיד שידלקו הנרות לפחות חצי שעה אחר צאת הכוכבים, גם בערב שבת?

ת - בהדלקת נרות חנוכה של ערב שבת, יש להקפיד להוסיף שמן שיספיקו לדלוק חצי שעה אחר צאת הכוכבים.

ש - במוצאי שבת של חנוכה, האם יש להקדים נר חנוכה קודם הבדלה, או להיפך?

 ת - במוצאי שבת יבדיל תחילה על הכוס ורק אח״כ ידליק נרות חנוכה, אך בבית הכנסת כבר פשט המנהג להקדים הדלקת נרות חנוכה לפני ההבדלה.

הדלקה בבית הכנסת ובמקומות ציבוריים

ש - נר חנוכה שמדליקים בבית הכנסת, האם ידליקו לפני תפילת ערבית או אחריה?

 ת - נרות חנוכה שמדליקים בבית הכנסת, ידליקו בין תפילת מנחה לערבית. ואין צריך להמתין עד צאת הכוכבים או עד שיתפללו ערבית, מפני שעיקר הדלקתם הוא משום פרסומי ניסא, ויש לחוש שמא אחר תפילת ערבית ימהרו הקהל להדליק בביתם.

ש - האם מברכים על ההדלקה של בית הכנסת?

ת - מברכים על ההדלקה של בית הכנסת, ובלבד שיש עשרה
 בשעת ההדלקה. ואפשר לצרף למנין זה, גם נשים.

ש - האם יש להדליק נר חנוכה בבית הכנסת גם בתפילת שחרית?

ת - נוהגים להדליק נרות חנוכה בבית הכנסת גם בתפילת שחרית, אך אין מברכים על הדלקה זו.

ש - המדליק נר חנוכה בברכה בבית הכנסת, האם רשאי להדליק בברכה גם בביתו?

ת - אין יוצאים ידי חובה בהדלקת הנרות שבבית הכנסת, ולכן אפילו החזן שהדליק בברכות בבית הכנסת, יחזור וידליק בביתו בברכות. במה דברים אמורים כשהיו דרים עמו אחרים, אך אם הוא דר לבדו, יברך רק ברכת "להדליק נר חנוכה" ולא יברך שאר הברכות, כיוון שכבר ברכם בבית הכנסת בעצמו.

ש - אבל (תוך שלושים יום לקרוביו או שנים עשר חודש לאביו ואמו), האם רשאי להדליק נר חנוכה בבית הכנסת ולברך ברכת "שהחיינו"!

ת - טוב שאבל לא ידליק הנרות בבית הכנסת בלילה הראשון, עכדי שלא יברך שהחיינו ברבים. אך בביתו, ידליק ויברך שהחיינו.

ש - מהו מקום הדלקת נר חנוכה בבית הכנסת?

ת - נוהגים להניח את הנרות בבית הכנסת, בפינת הכותל הדרומי אשר לצד ימיו של ההיכל, זכר למנורה שהייתה בדרום.

ש - האם צריך להדליק נר חנוכה, במקום שמתקבצים בו אנשים כגון באולם חתונות או בר מצווה ושאר כינוסים?

ת - מקום שמתקבצים בו אנשים, כגון באולם חתונות או בר מצווה או שאר מסיבות, טוב שידליקו נרות חנוכה לפרסומי ניסא, אך נראה שאין לברך על הדלקה זו. ואם מתפללים שם מנחה או ערבית, ידליקו בברכה כדין בית הכנסת המבואר לעיל.

דיני על הניסים

ש - שכח ולא אמר ייעל הניסים" בתפילה, או בברכת המזון, מה דינו!

ת - בכל שמונת ימי החנוכה בתפילה ובברכת המזון אומרים "על הניסים". שכח ולא אמר בשמונה עשרה, אם נזכר לפני שהזכיר שם הי של ברכת "הטוב שמך לך נאה להודות" - יחזור ויאמר "על הניסים", ואם כבר הזכיר שם הי, יסיים התפילה כדרכו ואינו חוזר. ובברכת המזון, אם נזכר שהזכיר שם הי של ברכת "על הארץ ועל המזון" - יחזור ויאמר "על הניסים", ואם כבר הזכיר שם הי אינו חוזר, אלא יזכיר באמצע הרחמן: "הרחמן הוא יעשה לנו ניסים ונפלאות וכוי בימי מתתיהו בן יוחנו...".

דיני אבל בחנוכה

ש - מי שמת לו קרוב אשר חייב להתאבל עליו, כיצד ינהג בימי החנוכה?

ת - כל דיני ומנהגי האבלות נוהגים גם בימי החנוכה, כולל אנינות, קריעה ודיני השבעה.

ש - האם אבל חייב בהדלקת נרות חנוכה?

ת - האבל חייב בהדלקת נרות חנוכה וברכותיה, כולל ברכת "שהחיינו".

ש - האם אונן (אשר טרם קבר את מתו), חייב בהדלקת נרות חנוכה?

ת - אונן פטור מכל המצוות, ובכללם הדלקת נר חנוכה. לפיכך ידליק בביתו אחד משאר בני הבית בברכות. ואם אין איש עמו בבית, ידליק בלא ברכות.

ש - האם יש להפסיק אמירת קדיש בימי חנוכה?

ת - האומר קדיש על קרובו שלושים יום, וכן יתום האומר קדיש על אביו ואמו שנים עשר חודש, אינו מפסיק באמירת קדיש גם בימי חנוכה.

ש - האם אומרים "צידוק הדין" בימי חנוכה!

ת - יש אומרים "צידוק הדין" גם בימי החנוכה, וכן נראה דעת השו"ע. אך לדעת הרמ"א, אין לאומרו בחנוכה.

ש - האם צריך להקדים או לאחר אזכרה של יום השבוע -השלושים - והשנה, אשר חל בימי חנוכה?

ת - יש לקיים את ימי האזכרה הללו במועדם, גם בימי החנוכה. אך רצוי להקדים העלייה לקבר שנוהגים ביום פקודת השלושים והשנה, לפני חנוכה. והעלייה לקבר של יום השבעה, יש לדחותה לאחר ימי החנוכה.

ש - האם מותר לנחם אבלים בימי החנוכה?

ת - מצווה גדולה לנחם אבלים, גם בימי החנוכה.

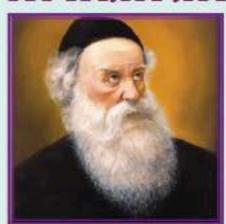

2000

י"ט כסלו חג הגאולה

הבעל התניא הקדוש זיע"א

:הבטיח

כל מי שישמח בשמחתי, אוציאנו מן המיצר אל המרחב, מן הגשמיות אל הרוחניות, מן הגהינם אל הגן עדן.

נשמתו של בעל התניא שם הקדוש של הגאולה

הבעל שם טוב הקדוש זיע"א סיפר: מהיותי בגיל בר מצווה זכיתי לחזיונות מן השמים והיה מתגלה אלי הנביא אחיה השילוני שהיה מיוצאי מצרים ובבית דינו של דוד המלך ע"ה ורבו של אליהו הנביא זכור לטוב, והיה מלמד אותי את כל שמות הקדושים וכינוייהם.

והנה על אחד מהשמות הקדושים היה מדלג ולא לימד אותי אותו, והסביר ששם קדוש זה הוא נכבד ונורא מאד שהוא השם של הגאולה השלימה וביאת המשיח, אך גם הוא אינו יודע אותו כי שם קדוש זה נמסר בידי הס"מ השטן, היות שבזמן של חורבן בית המקדש כשביקשוהו לשטן לשולחו להחריב את בית המקדש, הוא סירב בטענה שלאחר שיחריב מיד יבנו את בית המקדש מחדש על ידי השם הקדוש הזה של הגאולה, ועל כן לא הסכים להחריב את בית המקדש אלא בתנאי עד שימסרו לידו ויתנו לו את השם הקדוש הזה של הגאולה כמשכון לעכב את הגאולה ובניין בית המקדש.

ומספר הבעש"ט הק' כל חיי השקעתי מאמצים טמירים להוציא את השם הקדוש הזה מתחת ידי השטן, ונגלו אלי מן השמים והזהירו אותי דע לך שרבים גדולים וטובים ממך ניסו ולא הצליחו וניזוקו קשות, ולא וויתרתי ולא הרפיתי עד שפעם אחת השקעתי מאמץ אדיר וכביר בכוונות טהורות ונשגבות, עד שלפתע ירד הס"מ השטן בכבודו ובעצמו כשהוא רוגז ושואג לעומתי "טיפה סרוחה! איך העזת לעשות זאת, מעולם לא ירדתי לעולם הזה השפל רק פעמיים בזמן חורבן בית המקדש הראשון ובזמן חורבן בית המקדש השני ועתה הטרחתני לבא בשלישית". וסיים הבעש"ט הק' אמרתי לו "איני מפחד מאף נברא שבעולם אלא רק מהקב"ה", וברוך ה' הצלחתי להוציא בולעו מפיו את השם הקדוש והנורא הזה של הגאולה והיא נשמתו הקדושה של בעל התניא.

ו"ספר התניא" הוא השם הקדוש של הגאולה, וחיברו בדקדוק רב מאוד במשך 25 שנה, כידוע שעל אות וא"ו אחת אם להוסיף ולכותבה עמל ויגע על זה במשך שבועיים.

זכותו תגן על כל עם ישראל. אמן 🧢

הלל והודאה

הננו שמחים להביא לידיעת הציבור הרחב את תכנית האירועים של כנסי תורה ושמחות הדלקת נרות החנוכה המתקיימים בעירנו במהלך ימי חג החנוכה הבעל"ט, בהשתתפות כב' המרא דאתרא מורנו ורבנו הגאון הגדול

רבי ער שליט"א הרב הראשי וראש אבות בתי הדין באר שבע

יום חמישי כ"ד כסלו תשפ"א (10.12,20) - הדלקת נר א' דחנוכה

16:30 - הדלקת נר חנוכה "במרכז הרפואי האוניברסיטאי סורוקה" בלובי בניין האונקולוגיה החדש.

20:30 - הדלקת נרות חנוכה "לב לאחים לצעירים מתחזקים" סניף שיכון דרום רחוב יחזקאל 2, באר שבע.

מוצאי שבת קדש כ"ו כסלו תשפ"א (12.12.20) - הדלקת נר ג' דחנוכה

21:00 - מסיבת חנוכה "בבית מדרשו של הרב יחד חדד" שליט"א רחוב בצלאל שכונה ב'. באר שבע.

21:45 - מסיבת חנוכה "בישיבת אהל בנימין" של הרב סנדרו שליט"א רחוב התלמוד 30 שכ' ד', באר שבע.

יום ראשון כ"ז כסלו תשפ"א (13,12,20) - הדלקת נר ד' דחנוכה

17:00 - הדלקת נרות חנוכה "במרכז לבריאות הנפש ביה"ח הפסיכיאטרי" רחוב הצדיק מירושלים ו, באר שבע.

> 18:00 - הדלקת נרות חנוכה חב"ד נווה זאב "בכיכר החנוכייה" רחוב יוהנה ז'בוטינסקי שכונת נווה זאב, באר שבע.

20:30 - הדלקת נרות חנוכה "לב לאחים למשפחות מתחזקות"

21:00 - סיום מסכת בבא קמא, "לב לאחים המדרשה החדשה לצעירים מתחזקים" סניף נחל עשן, באר שבע.

יום שני כ"ח כסלו תשפ"א (14.12,20) - הדלקת נר ה' דחנוכה

20:45 - הדלקת נרות חנוכה "לב לאחים לחיילים וסטודנטים," סניף ו' החדשה בית כנסת "אורות הזוהר" רח' חשין 13 , באר שבע.

רחוב מרדכי מקלף 62, שכ' ו' החדשה באר שבע.

16:30 - הדלקה מרכזית "בכותל המערבי" שריד בית מקדשינו עיה"ק ירושלים תובב"א.

יום רביעי א' טבת תשפ"א (16.12.20) - הדלקת נר ז' דחנוכה 18:15 - הדלקת נרות חנוכה "במרכז המסחרי ע"י בית חב"ד נאות לון"

רחוב שומרון שכ' נאות לון, באר שבע.

20:45 - הדלקת נרות חנוכה "לב לאחים למשפחות וצעירים" סניף שכ' יא' בית כנסת "מרדכי היהודי" רח' ציזלינג ו ,באר שבע.

יום חמישי ב' טבת תשפ"א (17.12.20) - הדלקת נרח' דחנוכה

20:00 - חידון הלכות חנוכה לתלמידים ברחבת "קרית האבות " באר שבע.

21:00 - "פרוייקט חנוכה במנהגי ספרד"

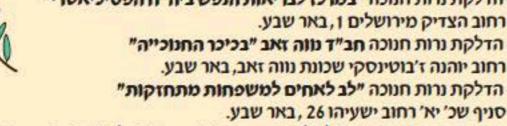
ברחבת "המתנ"ס הקהילתי החרדי" רח' אבוחצירא 3 קרית האבות. 21:45 - סיום מסכת עבודה זרה, "לב לאחים לנער בוגר"

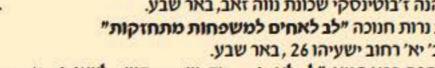
בית כנסת "שערי בנימין" סניף שכ' א' באר שבע.

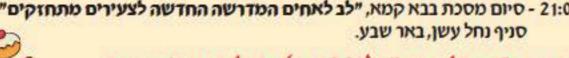
במידה ולא רשמנו מקומת צמכם הסליחה

בברכת ns diria sha לשכת רב העיר

האירועים יתקיימו בהתאם למצב ולפי הנחיות משרד הבריאות

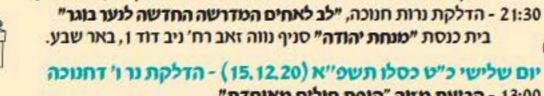

13:00 - קביעת מזוה "קופת חולים מאוחדת"

発を発

+8

